ze závažných důvodů trest zmírniti nebo prominouti (§ 149 živ. ř.), a míti zřetel na výši prospěchu přestupkem zamýšleného nebo škody přestupkem způsobené (§ 134 živ. ř.). Promlčením pomíjí vyšetřování. Peněžité pokuty dobývají se cestou exekuce správní a plynou do společenstevní nebo podpůrné pokladny, byl-li vinník povinen do pokladny takovéto platiti příspěvky, jinak plynou do chudinského fondu toho místa, kde přestupek byl spáchán (rozh. mi. obch. ze dne 2. října 1885 č. 24787 z r. 1884). Je-li pachatel členem některého společenstva, dostanou se peněžité pokuty nemocenské pokladně pomocnické dotyčného společenstva. Náleží-li pachatel některému společenstvu, u něhož není nemocenské pokladny pomocnické, nýbrž společenstvo zaopatřuje onemocnělé pomocníky, přidruženo jsouc k některé již stávající nemocenské pokladně, má se dostati peněžitých pokut této nemocenské pokladně. Při tom se předpokládá jakožto věc samozřejmá, že stanovy nemocenské pokladny, ku kteréž společenstvo přistoupilo, vyhovují předpisu § 121 zák. ze dne 15. března 1883 č. 39 ř. z. (nař. min. obch. ze dne 14. května 1885 č. 35351 z r. 1884).

Konvenční pokuty, jimž podléhají pomocníci, přestoupivše řád pracovní, a způsob, jakým se jich užilo, zanésti jest do zvláštního seznamu, do něhož nahlédati mohou úřad a pomocníci; seznam ten předložiti dlužno úřadu živnostenskému, cítí-li se pomocník dotčen vymáháním nebo užitím těchto pokut (§ 90 živn. ř.).

Přetržení promlčení viz Promlčení.

Převozy.

I. Pojem a význam.

Převozy jsou zařízení, jimiž se dopravují osoby a věci s břehu jisté vody na břeh, pravidelně protilehlý. Doprava tato děje se buďto po lodích (prámech, člunech) řízených převozníkem, nebo po lodích zavěšených na řetězích a lanech nebo konečně po lodních mostech. Před působností řádu živnostenského posuzován převoz jako právo živnostenské. Výnosem min. obch. ze dne 10. prosince 1851 č. 7609 (výnos česk. místodržitelství ze dne 5. ledna 1852 č. 32.160, č. 8 z. z. z r. 1852) bylo nařízeno, že oprávnění ku převozu jakožto oprávnění osobní propůjčiti lze toliko jednotlivým osobám, nikoli však osobám právnickým (obcím), a výnosem min. obchodu ze dne 6. dubna 1850 č. 4461 (výnos hornorak. místodrž. ze dne 20. května 1850 č. 9719 č. 211 z. z.) bylo stanoveno, že převozy nejsou zaměstnáním volným, nýbrž obmezeny jsou na oprávnění, jež propůjčuje až do dalšího rozhodnutí místodržitelství, avšak ne na déle než na 5 let; dotyčné osobě vyhražen jest rekurs k ministerstvu obchodu. Co poplatků převozních se týče, rozhodny jsou předpisy platné o mostním mýtu. Poskytnouti oprávnění k převozu po pohraničných vodách mezi dvěma korunními zeměmi a proti cizozemsku vyhraženo jest ministerstvu obchodu.

Živnost. řád ze dne 20. prosince 1859 má v čl. V. prohl. pat. ad lit. n) ustanovení, že předpisy živnostenského řádu nevztahují se na podniky stálých převozů (na řekách, jezerech, průplavech atd.).

II. Zříditi soukromé převozní podniky o živnostenském provozování, jak na vodách soukromých, tak i veřejných, dále zříditi ústavy takové na splavných řekách i bez živnostenského provozování dopouští se toliko s úředním schválením (§ 7 říš. vod. zák.). Výnosem min. vnitra ze dne 27. srpna 1879 č. 4386 vydána byla zvláštní ustanovení o zřizování převozů; hlavní body jeho jsou: